

Hensyn til Skibsproviant har en Forpligtelse til at sikre den, der provianterer et Skib, at han faar de Varer, han attraar, som man har overfor andre Forbrugere, og jeg ved ikke, hvorfor denne Paragraf er nødvendig.

Jeg skal slutte med at anbefale Lovforslaget, og jeg kan ikke indse, skønt det sikkert vil komme i et Udvalg, at det vil kunne tage lang Tid for Udvalget at blive færdigt med Behandlingen. Jeg vil lykønske den højtærede Landbrugsminister til, at han saa udmærket har truffet de Krav, som Landmændene i mange Aar have stillet.

Rasmussen-Vanddamgaard: Det ærede Medlem, som nylig havde Ordet, udtalte sig jo med al den Velvillie overfor det foreliggende Lovforslag, som kan forlanges. Jeg kan saa udmærket godt slaa Følge med det ærede Medlem, idet jeg hilser det foreliggende Lovforslag med Glæde og meget ønsker at se det ophøjet til Lov. Jeg vil paa Forhaand takke den højtærede Landbrugsminister, fordi han har forelagt et Lovforslag som dette, hvis Hovedhensigt og Hovedindhold er, at udenlandske Landbrugsprodukter, der føres herind, ikke maa udføres eller sælges eller fordeles her i Landet som danske, mød andre Ord, at Varerne skulle sælges for, hvad de ere. En Lov med et saadant Indhold vil have stor Betydning for det danske Landbrug og for Handelen med Landbrugsprodukter i det hele taget. Der har i flere Aar lydt Røster og været Ønsker fremme fra Landbrugets Side angaaende dette Forhold, men Ønskerne have ikke været stærke nok til at trænge sig frem; nu synes det at dages i Øst, som man siger. Det ser ud til, at det foreliggende Forslag kan blive til Lov, og jeg er vis paa, at baade Producenter, Forbrugere og Handelsstanden ville hilse Lovforslaget med Glæde, da det særlig tager Sigte paa at støtte al sund og ærlig Handel. I første Linie tager Lovforslaget Sigte paa Smørproduktionen, og det er ganske rigtigt. Der har man de store Vanskeligheder, der er det, de store Transaktioner finde Sted. Det have Mejerierne ude i Landet længe været klare over, og derfor har for flere Aar tilbage det private Initiativ taget Forholdsregler ved at faa oprettet et fælles Mærke for alt dansk Smør. Smørmærkeforeningen, som blev startet i 1899 af nogle ganske enkelte Mejerier, er nu saaledes stillet, at næsten alle Landets Mejerier ere Medlemmer af den, og gennem denne Forening faa Meje-

rierne paabrændt al deres Emballage det saakaldte Lurmærke, som er Fællesmærke. Men dette Fællesmærke har haft en uheldig Egenskab, det har ikke været lovbealet, men det er nu tilsigtet i det foreliggende Lovforslag at gøre det dertil. Derved, at Lurmærket ikke har været lovbealet, har der stadig været en Bagdør aaben, hvorigennem udenlandsk Smør kunde smutte ind og transiteres over Danmark til England og i større eller mindre Omfang der blive solgt som dansk Produkt. Smørmærkeforeningen har for Resten haft den Tilfredsstillelse i sin Tilværelse, at alt Smør, som er mærket med Lurmærket, i England er særlig efterspurgt.

Naar jeg sagde, at Lovforslaget særlig tager Sigte paa Smørhandelen, fordi det er her de største Vanskeligheder foreligge og de største Transaktioner finde Sted, vil jeg i saa Henseende anføre tre Momenter. Det første er dette, at den højtærede Landbrugsminister udtalte, at han ved Selvsyn her i København har set, hvad det er, der ofte her sælges som det fineste Herregaardssmør. Al Kommentar her er overflødig. Det andet er, at man i England har Bevis for i de der faldne Domme, at udenlandsk Smør er solgt som dansk Produkt. Og endelig vil jeg hente mit Bevis fra Statistikken, dels fra det statistiske Bureau og dels fra det ansete engelske Blad „The Grocer“, hvoraf det fremgaar, at der i 1902 — for dette Aar foreligger der nemlig en samlet Oversigt — er produceret Smør i Danmark til Udførsel til en Værdi af godt 131 Millioner, medens der samtidig er eksporteret Smør fra Danmark til England til Værdi af 167 Millioner Kr. Her er altsaa en Forskel mellem Værdien af Produktionen og Eksporten af 36 Millioner Kr., og denne Forskel forklares simpelt hen ved Transit-handelen, det er nemlig Værdien af det Smør, der gaar over Danmark for at naa England. Jeg indrømmer, at det, jeg her har anført, viser ikke, at alt Smør, som er gaaet over Danmark til England, er solgt der som dansk, men jeg paastaar, at Fristelsen og Faren derfor ligger lige for Haanden, naar man ved, at det Smør, der blev solgt i England 1902 som dansk Smør, blev betalt med 9,3 Øre mere pr. Pund end noget andet Lands Produkt. I det hele solgte Danmark i 1902 til England 42,9 pCt. af det Smør, der købtes i England, men efter Værdien repræsenterede det 45,3 pCt., og i det ene Aar fik Danmark hjem i Overpris i Forhold til alle andre Lande 16 Millioner Kr. for